

Maa- ja metsätalousvaliokunnan mietintö 8/1997 vp

Hallituksen esitys laiksi eläinten lääkitsemisestä

Eduskunta on 13 päivänä toukokuuta 1997 lähettänyt valiokunnan valmistelevasti käsiteltäväksi hallituksen esityksen 55/1997 vp.

Valiokunnassa ovat olleet kuultavina apulaisosastopäällikkö Matti Aho, eläinlääkintötarastaja Pia Mäkelä ja hallitusneuvos Kristiina Pajala maa- ja metsätalousministeriöstä, lainsäädäntöneuvos Eija Siitari-Vanne oikeusministeriöstä, professori Tuula Honkanen-Buzalski Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitoksesta, apulaistohtaja Pekka Pakkala Elintarvikevirastosta, eläinlääkäri Leena Räsänen Maatalouden tutkimuskeskuksesta, lakimies Kaija Kossila Lääkelaitoksesta, tiedotussihteeri Nina Ewalds Svenska Lantbruksproducenternas Centralförbundet, hallituksen jäsen Olli Soinen Suomen Eläinlääkäriliitosta, elintarvikeasiantuntija Riitta Tainio Suomen Kuluttajaliitosta ja professori Timo Pekkanen Helsingin yliopiston eläinlääketieteellisestä tiedekunnasta. Lisäksi sosiaali- ja terveysministeriö, Maa- ja metsätaloustuottajien Keskusliitto sekä kaupungineläinlääkäri Helena Haajanen Varkauden kaupungista ovat antaneet kirjalliset asiantuntijalausunnot.

Hallituksen esitys

Hallituksen esityksessä ehdotetaan säädettäväksi uusi laki eläinten lääkitsemisestä, jolla kumottaisiin voimassa oleva samanniminen laki sekä lääkityistä eläimistä saaduista elintarvikkeista annettu asetus.

Ehdotetulla lailla tehostettaisiin lääkkeiden ja muiden eläinten käsittelyssä käytettävien aineiden käytön valvontaa sekä mahdollistettaisiin eläinten lääkitsemisessä käytettävien välineiden käytön kattava valvonta. Ehdotetulla lailla pantaisiin myös täytäntöön uudet kasvua edistävien aineiden käyttökieltoa ja jäämävalvontaa koskevat Euroopan yhteisön direktiivit siltä osin kuin ne koskevat kiellettyjä lääkeaineita sekä tuotantotilalla tapahtuvaa lääkeaineiden käyttöä. Ehdotettu laki koskisi lääkkeiden ja muiden eläin-

ten käsittelyssä käytettävien aineiden sekä eläinten lääkitsemisessä käytettävien välineiden käyttöä, tämän käytön rajoittamista ja valvontaa sekä käyttöön liittyvää eläinten tunnistamista, kirjanpitoa ja tietojen antamista. Ehdotetun lain soveltamisala olisi laajempi kuin voimassa olevan lain soveltamisala. Se koskisi myös eläinten lääkitsemisestä aiheutuvia ympäristöhaittoja. Ehdotettu laki sisältäisi lisäksi varoaikoja koskevat säännökset siten, että lääkityistä eläimistä saaduista elintarvikkeista annettu asetus voitaisiin tarpeettomana kumota. Kirjanpitolvelvoite laajennettaisiin koskemaan lääketehtaita, lääketukkukauppaa tai apteekkiliikettä harjoittavia ja muita vastaavia elinkeinonharjoittajia, jotka käsittelevät kiellettyjä tai käytöltään rajoitettuja kasvia edistäviä aineita.

Ehdotettu laki sisältäisi nykyistä laajemmat valvontaviranomaisten tiedonsaanti- ja tarkastusvaltuudet. Nämä valtuudet kohdistuisivat eläinten omistajiin ja haltijoihin, eläinlääkäreihin, lääketehtaisiin sekä lääketukkukauppaa tai apteekkiliikettä harjoittaviin ja muihin vastaaviin elinkeinonharjoittajiin, jotka käsittelevät kiellettyjä tai käytöltään rajoitettuja kasvia edistäviä aineita. Ehdotetussa laissa olisi myös rangaistussäännökset, joiden mukaan lääkeaineiden laittomasta käytöstä sekä kirjanpito-, ilmoitus- ja tiedonantovelvollisuuden laiminlyönnistä voitaisiin tuomita sakkoon tai enintään yhdeksi vuodeksi vankeuteen. Lisäksi laissa olisi säännökset kiellettyjen tai käytöltään rajoitettujen lääkeaineiden ja eläinten lääkitsemisessä käytettävien välineiden haltuunotosta sekä uhkasakon ja teettämisuhan käytöstä määräysten ja kieltojen tehosteena.

Ehdotettu laki sisältäisi myös säännökset, joiden mukaan laittomasti lääkityt, elintarviketuotantoon käytettävät eläimet voitaisiin määrätä lopetettaviksi ja hävitettäväksi eläimen omistajan tai haltijan kustannuksella, sekä säännökset, joiden perusteella kiellettyjä tai käytöltään rajoitettuja lääkeaineita tai lääkejäämiä todettaessa jatkotutkimuksista ja rikkomusta seuraavaan te-

hostettuun valvontaan sisältyvistä tutkimuksista aiheutuvista kustannuksista vastaisi elintarviketuotantoon käytettävän eläimen omistaja tai haltija.

Ehdotettu laki on tarkoitettu tulemaan voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1997.

Valiokunnan kannanotot

Hallituksen esityksessä mainituista syistä ja saadun selvityksen perusteella valiokunta pitää hallituksen esitykseen sisältyvää lakiehdotusta tarpeellisenä ja puoltaa sen hyväksymistä jäljempänä esitettävien huomautuksien ja muutosehdotuksien.

4 §. Valiokunta toteaa, että lakiehdotuksen 4 §:n määritelmä tuotantoeläimestä kattaa myös hevosen. Euroopan yhteisön (EY) lainsäädännön (direktiivit 96/22/EY ja 96/23/EY) mukaan hevoset ja muut kavioläimet kuuluvat tuotantoeläimiin. Valiokunnan saaman selvityksen mukaan Suomessa kasvatettavista hevosista valtaosa päätty elämänsä lopussa teurastamoon ja sitä kautta käytettäväksi elintarvikkeena. Tämä pätee myös Suomessa kasvatettaviin urheiluhevosiin. Tällä hetkellä ei siten ole mahdollisuuksia urheiluhevosten poistamiseen tuotantoeläinten määritelmästä.

6 §. Valiokunta toteaa, että ehdotettu laki asettaa lääninhallituksille entistä suuremman vastuun lain säännösten noudattamisen valvonnan. Myös valvontaan liittyvät tehtävät saattavat nykyiseen verrattuna lisääntyä, jos lääkitsemissäännösten rikkomustapaukset lisääntyvät. Lakiehdotuksen perusteluissa onkin esitetty, että ehdotetussa laissa lääninhallituksille säädetyt tehtävät edellyttävät sitä, että lääninhallitusten nykyinen henkilöstömäärä eläinlääkinnän osalta säilytetään entisellään. Valiokunta on mietinnössään (MmVM 3/1997 vp) hallituksen esityksestä laiksi eläintautilain 15 §:n muuttamisesta (HE 23/1997 vp) todennut, että läänineläinlääkäreiden määrä tehtäviin nähden on nykyisellään täysin riittämätön ja edellyttänyt toimenpiteitä asiassa. Nyt ehdotetun lain mukaiset tehtävät on myös otettu huomioon läänineläinlääkärien tehtävien organisointia lääninuudistuksen yhteydessä käsitelleen valmisteluryhmän selvityksessä. Tämän selvityksen perusteella maa- ja metsätalousministeriö on tehnyt sisäasiainministeriölle aloitteen (Dnro 642/42—97) siitä, että läänineläinlääkärien henkilöstövoimavaroja lisättäisiin neljällä uudella viralla. Valiokunta pitää tärkeänä, että

läänineläinlääkärit osallistuvat myös niin sanottuun kenttätööhön. Lisävoimavaroja käytännön elintarviketuotantoon on saatavissa terveystarkastajista ja vastaavan koulutuksen omaavista.

10 §. Valiokunta toteaa, että eläinlääkkeiden käytön aiheuttamat ympäristöhaitat ovat viime vuosina nousseet lisääntyneessä määrin esille sekä julkisessa keskustelussa että tieteellisessä tutkimuksessa. Useilla lääkkeillä voi olla vaikutuksia ympäristön mikrobi-, eläin- tai kasvipopulaatioihin. Erityisesti näitä vaikutuksia voi esiintyä suurten eläinmäärien lääkitsemisen yhteydessä, kuten esimerkiksi kalankasvattamoissa, sikaloissa ja siipikarjajaksikoissa tapahtuvissa massalääkityksissä. Valiokunnan saaman selvityksen mukaan Suomessa ei tällä hetkellä kuitenkaan ole merkittäviä eläinten lääkitsemisestä aiheutuvia ympäristöongelmia. Saadun selvityksen mukaan tarkoituksena ei olekaan lähiaikoina antaa eläinten lääkitystä rajoittavia säädöksiä ympäristöhaittojen perusteella. Mahdollisten ympäristöhaittojen ehkäisemiseksi tulevaisuudessa lakiehdotukseen on kuitenkin sisällytetty mahdollisuus kieltää tai rajoittaa ympäristöhaittojen takia lääkkeiden, muiden eläinten käsitellessä käytettävien aineiden ja eläinten lääkitsemisessä käytettävien välineiden käyttöä.

Valiokunta toteaa, että ehdotettu laki antaa valtuudet kieltää tai rajoittaa antibioottien käyttöä eläimille, jos siitä todetaan aiheutuvan merkittäviä haittoja ihmisille, muille eläimille tai ympäristölle esimerkiksi lääkeresistenssin lisääntymisen muodossa. Valiokunta katsoo, että jatkossa on syytä selvittää, olisiko joitakin antibiootteja syytä varata pelkästään humanikäyttöön, esimerkiksi tuotantoeläinlääkintää rajoittaen.

15 §. Lakiehdotuksen 15 §:n mukaan eläinlääkärin on määrättävä lääkevalmistelle pidempi varo aika kuin lääkevalmisteen myyntiluvassa annettu varo aika, jos on todennäköistä, että lääkevalmisteesta aiheutuu jäämiä tavanomaista pidemmäksi aikaa. Lain perusteluissa todetaan, että tällaisia tapauksia olisivat esimerkiksi tapaukset, jolloin eläinlääkäri käyttää normaalia suurempaa lääkeannostelua tai tapaukset, jolloin eläinlääkäri epäilee, että eläin sairautensa takia poistaa normaalia hitaammin lääkettä elimistöstään. Pidennetyn varoajan pituutta määritettäessä eläinlääkärin tulee käyttää apunaan eläinlääketieteellisessä koulutuksessa saamia tietoa.

Lakiehdotuksen 4 §:ssä varo aika määritellään viimeisestä lääkkeen antamisesta lasketuksi vähimmäisajaksi, jonka kuluessa eläintä tai siitä

saatua tuotetta ei saa luovuttaa elintarvikkeena käytettäväksi. Valiokunnan saaman selvityksen mukaan kyse on nimenomaan vähimmäisajasta siksi, että eläinten kyky poistaa lääkkeitä elimistöstään vaihtelee terveilläkin eläimillä. Sairaiden eläinten kohdalla nämä vaihtelut saattavat olla suuria ja ennalta arvaamattomia. Siksi on mahdollista yksiselitteisesti määrittää aikaa, jonka jälkeen mistään hoidetusta eläimestä ei enää varmasti löytyisi lääkkeitä yli sallitun tason. Tällä perusteella on katsottu, että kun eläimestä tai siitä saadusta tuotteesta löydetään vielä eläinlääkärin määräämän varoajan päättymisen jälkeen lääkkeitä yli sallitun tason, vastuun tästä kantaa eläimen omistaja tai haltija. Valiokunta pitääkin tärkeänä, että ehdotetun lain nojalla annettavien alempiasteisten säädösten mukaan positiiviset jäämätulokset olisi aina kiistatapauksissa varmistettava kansallisessa vertailulaboratoriossa.

18 §. Koska nyt ehdotetun lain soveltamisalaan eivät kuulu elintarvikkeita käsittelevät teollisuuslaitokset, lakiin ei sisälly säännöstä ilmoitusvelvollisuudesta, joka koskisi sitä laitosta, johon eläin tai siitä saadut tuotteet on toimitettu varoajan kuluessa. Valiokunnan saaman selvityksen mukaan tätä asiaa koskeva säännös on tarkoitus antaa eläimistä saatavien elintarvikkeiden elintarvikehygieniasta annetun lain (1195/1996) nojalla. Tuolloin laitoksen tulisi ilmoittaa varoajan kuluessa lähetetyistä tuotteista laitosta valvovalle viranomaiselle.

22 §. Lakiehdotuksen 22 §:n tarkoittama tiedonsaantioikeus koskisi sellaisia valvontaa varten tarvittavia tietoja, jotka yksityistä liike- tai ammattitoimintaa tai yksityisen taloudellista asemaa tai terveydentilaa koskevana muutoin olisivat salassa pidettäviä. Esityksen perustelujen mukaan näin laajoja tiedonsaantioikeuksia tarvitaan, jotta laitonta lääkkeitä käyttäjä sekä laitonta kasvua edistävien aineiden kauppaa koskevia epäilyjä sekä lääkkeitä käyttävien esiintymisen syitä voitaisiin selvittää. Valiokunnan saaman selvityksen mukaan tähän valvontaan liittyy yleensä olennaisena osana lääkitsemistä sekä lääkkeitä myyntiä ja hankintaa koskevan kirjanpidon läpikäynti. Tämä kirjanpito saattaa sisältää tietoja, joiden voidaan katsoa olevan yksityistä liike- tai ammattitoimintaa tai yksityisen taloudellista asemaa koskevana muutoin salassa pidettäviä. Ehdotetun lain 22 §:n 2 momenttia vastaava säännös sisältyy kuitenkin muun muassa eläimistä saatavien elintarvikkeiden elintarvikehygieniasta annettuun lakiin. Valiokunta to-

teaa lisäksi, että lakiehdotuksen 41 § sisältää salassapitosäännöksen, jonka mukaan valvontaviranomainen ei saa ilman asianomaisen suostumusta ilmaista sivulliselle tai käyttää yksityiseksi hyödykseen tietoja, joita on lain noudattamista valvoessaan saanut yksityisen tai yhteisön taloudellisesta asemasta, liike- tai ammatillisuudesta taikka yksityisen henkilökohtaisista oloista.

23 §. Valiokunnan saaman selvityksen mukaan ehdotetun lain nojalla annettavien alempiasteisten säädösten mukaan tarkastuksia tuotantolaitteille olisi tarkoitus tehdä silloin, kun on perusteltua syytä epäillä eläinten lääkitsemisestä annettuja säännöksiä rikotun, sekä pistokokeenomaisesti kansallisiin vierasainevalvontasuunnitelmiin liittyen. Asuntona käytetyssä tilassa tarkastus saataisiin tehdä vain, jos on perusteltua syytä epäillä asianomaisen syyllistyneen ehdotetun lain vastaiseen rangaistavaksi säädettyyn menettelyyn, eli lääkkeitä, muiden eläinten käsittelyssä käytettävien aineiden tai eläinten lääkitsemisessä käytettävien välineiden käyttöä koskevien säännösten rikkomiseen. Valiokunnalle annetun selvityksen mukaan nyt ehdotetut tarkastusoikeutta koskevat säännökset eivät oleellisesti poikkea muuta elintarvikevalvontaa ja terveydensuojelua koskevan lainsäädännön sisältämistä vastaavista säännöksistä.

24 §. EY:n direktiivi 96/23/EY edellyttää EY:n tarkastajille vapaan tarkastusoikeuden. Lakiehdotuksessa tätä tarkastusoikeutta ei sen vuoksi ole sidottu Suomen viranomaisten länneeseen. Valiokunnan saaman selvityksen mukaan ulkomaiset tarkastajat tulisivat kuitenkin käytännössä tekemään tarkastukset yhdessä Suomen viranomaisten kanssa.

36 §. Valiokunta toteaa, että lääkelain 96 §:ssä säädetään lääkerikoksesta rangaistukseksi sakko tai vankeutta enintään yksi vuosi, ellei teosta ole muualla säädetty ankarampaa rangaistusta. Lääkelain 98 §:n mukaan lääkerikkomuksesta tuomitaan sakkoon. Valiokunta toteaa, että useat nyt ehdotetun 36 §:n tekemuodot vastaavat lääkelain 96 §:n tekemuotoja (esimerkiksi säännökset tiedonantovelvollisuuden rikkomisesta tai valvontaviranomaisen antaman kiellon rikkomisesta). Rangaistavuuden ja rangaistuksen osalta merkitystä tulisi tässä kuitenkin antaa sille seikalle, että ihmisten terveyden ja turvallisuuden kannalta kysymys usein on välillisemmästä toiminnasta kuin lääkelaisissa. Myös ympäristövaiikutusten osalta kysymys on välillisemmästä toiminnasta.

Edellä esitetyillä perusteilla valiokunta ehdottaa, että lakiehdotuksen 36 §:n tekemuodot jaetaan niihin, joissa sanktiouhat ovat sakan ohella enintään vuosi vankeutta, ja toisaalta niihin, joissa rangaistusuhka on vain sakkoa. Edellisen rikoksen nimikkeenä olisi eläinten lääkitsemisrikos ja jälkimmäisen eläinten lääkitsemisrikkomus. Eläinten lääkitsemisrikokseen sisällytettäisiin myös 39 §:n nojalla säädettyjen vienti- tai tuontirajoitusten rikkominen. Säädösehdotuksen 36 §:n 2 kohdan osalta täsmennettäisiin lisäksi, että viranomaisen määräykset ja kiellot perustuvat lakiehdotuksen 27 §:ään ja haltuunottopäätös lakiehdotuksen 31 §:ään. Viimeksi mainituissa tilanteissa vankeusrangaistuksen käyttäminen perustuisi siihen, että menettelystä voi aiheutua vaaraa eläimille, ihmisille ja ympäristölle. Myös ne tekemuodot, joissa rikollinen teko toteutetaan rikkomalla lääkitetyn eläimen tunnistamista tai merkitsemistä taikka lääkkeiden varoakoja tai 18 §:ssä säädettyä ilmoitusvelvollisuutta koskevia säännöksiä, tulisivat olla vankeusrangaistuksellisia, koska teko voi vaarantaa vastaavalla tavalla terveyttä tai ympäristöä. Ilmoitusvelvollisuuden rikkomisen osalta kysymys voi olla myös pyrkimyksestä tavoitella menettelyllä puhtaasti taloudellista hyötyä.

Valiokunta ehdottaakin, että lakiehdotukseen lisättäisiin edellä todetun mukaisesti uusi 2 momentti, jolloin ehdotuksen 36 §:n 2 ja 3 momentti muuttuvat vastaavasti 3 ja 4 momentiksi.

39 §. Asiantuntijataholta on esitetty huoli ehdotetun lain sisältämien tuontirajoitusten vaikutuksista urheiluhevosten tuontiin. Valiokunta toteaa saamansa selvityksen perusteella, että ehdotetun pykälän nojalla annettavat tuontisäännökset perustuisivat suoraan EY:n direktiiviin 96/22/EY. Direktiivin mukaan kasvua edistävillä sukuhormoneilla ja beeta-agonisteilla käsiteltyjen tuotantoeläinten tuonti on kielletty EY:n alueelle, jollei eläimiä ole käsitelty kyseisen direktiivin sallimalla tavalla lisääntymishäiriöiden tai hengitystiesairauksien hoidossa. Nämä säännökset koskisivat myös hevosia. Hevosien omistajan tai haltijan tulisi pyydettyä antaa eläimen lääkitsemistä koskevia tietoja rajatarkastuksen yhteydessä.

45 §. Valiokunta toteaa, että on todennäköistä, että ehdotettu laki vahvistetaan vasta kesäkuun lopulla. Lain nojalla annettavien ministeriön päätösten valmistelu on vielä osittain kesken, eikä niiden antaminen siten, että ne saataisiin voimaan samanaikaisesti ehdotetun lain

kanssa, ole valiokunnan saaman selvityksen mukaan mahdollista. Sen vuoksi valiokunta esittää lakiin otettaviksi siirtymäsäännökset. Valiokunta ehdottaakin pykälän otsikkoa muutettavaksi ja pykälään lisättäväksi asiaa koskeva uusi 3 momentti, jolloin pykälän 3 ja 4 momentti muuttuvat vastaavasti 4 ja 5 momentiksi.

Yleispäätelmä

Valiokunta toteaa, että ehdotettu laki sisältää lukuisia kieltoja ja rajoituksia, joiden tarkoituksena on ehkäistä eläinten lääkitsemiseen liittyviä haittoja. Tässä suhteessa EY:n direktiivit 96/22/EY ja 96/23/EY sisältävät tiukkoja kieltoja ja määräyksiä, jotka on tarkoitus panna ehdotetulla lailla täytäntöön Suomessa. EY:n tiukkojen säännösten syynä on Keski- ja Etelä-Euroopassa ongelmana oleva kasvua edistävien aineiden ja muiden lääkeaineiden laajamittainen laitton käyttö. Valiokunta tukeen varauksetta sitä yleistä tavoitetta, että Suomessa tuotetut elintarvikkeet ovat puhtaita ja eettisesti hyväksyttävästi tuotettuja. Eläinten lääkitsemistä koskeva tiukka lainsäädäntö tukee omalta osaltaan tätä valitua linjaa. Valiokunta korostaa kuitenkin sitä, että myönteinen tiedotus ja asenteiden muokkaaminen on linjan läpiviennissä myös oleellisen tärkeää. Valiokunnan saaman selvityksen mukaan maa- ja metsätalousministeriön lähiajan tavoitteena onkin käynnistää ja edistää hankkeita, joilla pyritään vähentämään lääkkeiden, erityisesti mikrobilääkkeiden, käytön tarvetta eläimillä. Nämä hankkeet liittyvät eläinten terveydenhuollon kehittämiseen.

Valiokunnan suorittaman asiantuntijakuulemisen yhteydessä on noussut esille kysymys eläinhuoltovakuutusjärjestelmän luomisesta. Valiokunnan saaman selvityksen mukaan Suomeen on äskettäin luotu eläinsalmonellojen esiintymisen varalta vapaaehtoinen edullinen ryhmävakuutusjärjestelmä yhteistyössä vakuutusyri-tysten, elinkeinoelämän ja tuottajien kesken. Vastaavan järjestelmän luomisesta muiden eläintautien kuin salmonellan osalta on käyty neuvotteluja. Valiokunta toteaa, että tällaisen järjestelmän luominen saattaisi olla niin kotieläintuotannon kuin yleisten eläinsuojelullisten näkökohtien kannalta tarkoituksenmukaista.

Valiokunta edellyttää, että maa- ja metsätalousministeriö selvittää mahdollisuudet luoda maahamme eläinhuoltovakuutus, joka kattaisi muut eläintaudit kuin salmonellan ja lakisääteisesti vastustettavat taudit.

Valiokunta toteaa myös, että saadun selvityksen mukaan ehdotetun lain nojalla annettavissa alempiasteisissa säädöksissä on tarkoitus säätää, että kaikki kiellettyjen tai käytöltään rajoitettujen lääkeaineiden suhteen positiiviset tutkimustulokset olisi aina varmistettava EY:n määräämää vertailumenetelmää käyttäen, jollei niitä ole alunperin tehty tällaisella menetelmällä. Lisäksi kaikkien jäämien kohdalla positiiviset tulokset olisi aina varmistettava kansallisessa vertailula-

boratoriossa, jos tuloksen oikeellisuus asetetaan kyseenalaiseksi. Valiokunta pitääkin tärkeänä, että näillä säännöksillä taataan se, että todetun positiivisen tuloksen oikeellisuus pystytään varmistamaan, mikä samalla parantaa tuottajan oikeusturvaa.

Valiokunta ehdottaa kunnioittaen,

että hallituksen esitykseen sisältyvä lakiehdotus hyväksyttäisiin näin kuuluvana:

Laki

eläinten lääkitsemisestä

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1—4 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

2 luku

Viranomaiset

5—8 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

3 luku

Käyttötapa ja käytön rajoittaminen

9 ja 10 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

4 luku

Eläinten tunnistaminen

11 ja 12 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

5 luku

Varoajat

13—15 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

6 luku

Tietojen antaminen

16—18 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

7 luku

Kirjanpito

19—21 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

8 luku

Valvonta

22—32 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

9 luku

Muutoksenhaku

33—35 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

10 luku

Rangaistussäännökset

36 §

Rangaistussäännökset

Joka tahallaan tai huolimattomuudesta
(1 kohta kuten hallituksen esityksessä)

2) rikkoo 39 §:n nojalla säädettyjä vienti- tai tuontirajoituksia, (uusi 2 kohta)

3) rikkoo viranomaisen tämän lain 27 §:n nojalla antamaa määräystä tai kieltoa taikka 31 §:n nojalla tehtyä haltuunottopäätöstä, (2 kohta hallituksen esityksessä)

4) rikkoo tunnistamista koskevia 11 §:n ja merkitsemistä koskevia 12 §:n säännöksiä, (3 kohta hallituksen esityksessä)

5) rikkoo varoaikoja koskevia 13—15 §:n säännöksiä, taikka (4 kohta hallituksen esityksessä)

6) jättää ilmoittamatta 18 §:ssä tarkoitettuja tietoja (5 kohta hallituksen esityksessä)

(6 ja 7 kohta hallituksen esityksessä poist.)

on tuomittava, jollei teosta muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta, *eläinten lääkitsemisrikkoksesta* sakkoon tai vankeuteen enintään yhdeksi vuodeksi.

Joka tahallaan tai huolimattomuudesta

1) jättää ilmoittamatta 16 tai 17 §:ssä tarkoitettuja tietoja,

2) valvontaviranomaisen huomautuksesta huolimatta laiminlyö 19—21 §:ssä tarkoitettua kirjanpidon, taikka

3) kieltäytyy antamasta 22 §:ssä tarkoitettuja tietoja taikka 26 §:ssä tarkoitettua apua valvontaviranomaiselle tai 24 §:ssä tarkoitettulle ulkomaiselle tarkastajalle, on tuomittava, jollei teosta

muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta, *eläinten lääkitsemisrikkomuksesta* sakkoon. (uusi 2 mom.)

(3 ja 4 mom. kuten 2 ja 3 mom. hallituksen esityksessä)

37 ja 38 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

11 luku

Erinäiset säännökset

39—44 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

45 §

Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

(1 ja 2 mom. kuten hallituksen esityksessä)

Eläinten lääkitsemisestä annetun lain nojalla annettu asetus eläinten lääkitsemisestä (611/1990) sekä tämän lain nojalla annetut maa- ja metsätalousministeriön päätökset jäävät kuitenkin edelleen voimaan siihen saakka kunnes toisin säädetään. (uusi 3 mom.)

(4 ja 5 mom. kuten 3 ja 4 mom. hallituksen esityksessä)

Helsingissä 5 päivänä kesäkuuta 1997

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa puheenjohtaja Timo Kalli /kesk, varapuheenjohtaja Kari Rajamäki /sd ja jäsenet Raimo Holopainen /sd (osittain), Mikko Immonen /vas (osittain), Tapio Karjalainen /sd, Annikki Koistinen /kesk, Armas Komi /kesk,

Jari Koskinen /kok, Marjaana Koskinen /sd, Esa Lahtela /sd, Raimo Mähönen /sd (osittain), Tero Mölsä /kesk, Tuija Nurmi /kok (osittain), Tauno Pehkonen /skl (osittain), Erkki Pulliainen /vihr sekä Ola Rosendahl /r.